

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3223200155
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3223200155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou, deti rodičov, matka: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, prechodne bytom G. XXXX/X, XXX XX H. I. H., zastúpená JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom so sídlom I. XX, H. a otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX H. I. H. o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. BN-6P/13/2023-221 zo dňa 16.10.2023, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. BN-6P/13/2023-221 zo dňa 16.10.2023 Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca voči maloletému A. B. z doterajších 140 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne, ktorú sumu výživného je povinný platiť do 20. dňa v tom ktorom kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Vo výroku II. rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 13.02.2023 do rozhodnutia súdu na maloletého A. vo výške 31,19 eur, ktoré je povinný uhradiť otec k rukám matky spolu s najbližším splatným výživným. Vo výroku III. rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti voči maloletej C. z doterajších 110 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne, ktorú sumu výživného je otec maloletej povinný poukazovať k rukám matky vždy do 20. dňa v tom ktorom kalendárnom mesiaci vopred. Vo výroku IV. návrh matky vo zvyšnej časti zamietol. Vo výroku V. rozhodol, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1P/137/2017-344 zo dňa 14.01.2019, právoplatný dňa 19.01.2019 v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca k obom maloletým deťom. Vo výroku VI. rozhodol, že v prevyšujúcich častiach zostávajú predchádzajúce rozhodnutia nezmenené. Vo výroku VII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil § 26, § 62 ods. 1, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

V odôvodnení poukázal na to, že naposledy bolo o výške výživného na maloleté deti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/137/2017-344 zo dňa 14.01.2019, ktorým bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej bola otcovi maloletých detí zvýšená vyživovacia povinnosť na maloletého A. na sumu vo výške 140 eur mesačne, z ktorých sumu 125 eur bol povinný poukazovať k rukám matky a 15 eur mesačne na účet maloletého A. a na výživu maloletej C. bol povinný prispievať zvýšenou sumou zvýšené výživné vo výške 110 eur mesačne, z ktorých sumu 105 eur bol

povinný poukazovať k rukám matky a 5 eur mesačne na účet maloletej C.. Matka maloletých detí sa návrhom doručeným súdu 13.02.2023 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti voči maloletému A. na sumu 200 eur mesačne a voči maloletej C. na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že maloletý A. bol v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti žiakom 2. ročníka základnej školy, aktuálne maloletý A. navštevuje II. stupeň ZŠ, a to 7. ročník. V mesiaci december 2023 dosiahne 13 rokov, pričom je nesporné, že má maloletý A. veku primerané potreby súvisiace s jeho výživou a vývinovými potrebami, ktoré sa narastajúcim vekom menia a zvyšujú. V súvislosti so starostlivosťou o maloletého A. matke vznikli výdavky, ktoré súd prvej inštancie celkovo ustálil na sumu 452,75 eur mesačne. Z tejto sumy odpočítal prídavok na dieťa v sume 60 eur a daňový bonus 140 eur, kde ide o príspevky, ktoré je potrebné prioritne použiť na potreby maloletého dieťaťa. Konečnú sumu 252,75 eur mesačne súd prvej inštancie pomerne rozdelil medzi matku, ktorá vykonáva každodennú osobnú starostlivosť o maloletého A. a otca, ktorý dennú osobnú starostlivosť u maloletého nevykonáva. Pritom 2/3 sumy nákladov, ktoré je povinný znášať ten z rodičov, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do starostlivosti, tak predstavujú sumu 170 eur mesačne. Čo sa týka maloletej C., v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navštevovala materskú škôlku, aktuálne navštevuje II. stupeň ZŠ, konkrétne 5. ročník. Súd prvej inštancie ustálil celkovú sumu výdavkov na maloletú C. na sumu 385,30 eur mesačne, z tejto sumy odpočítal prídavok na dieťa v sume 60 eur, daňový bonus v sume 140 eur a konečnú sumu 185,30 eur mesačne pomerne rozdelil medzi matku, ktorá vykonáva každodennú osobnú starostlivosť o maloletú C. a otca, ktorý dennú osobnú starostlivosť o maloletú nevykonáva, avšak s maloletou sa stretáva každý druhý víkend. Pritom 2/3 sumy nákladov, ktoré je povinný znášať ten z rodičov, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do starostlivosti, tak predstavujú sumu 125 eur mesačne. Z pracovného pomeru otec deklaroval čistý príjem v sume 860 eur mesačne. Z potvrdenia zamestnávateľa o príjme vyplýva, že príjem otca zo zamestnania je v priemernej výške 765,58 eur mesačne, iné príjmy nemá s tým, že je vlastníkom rodinného domu, ktorý získal v rámci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a bol mu prikázaný aj zvyšok nesplateného úveru, ktorý spláca v sume 204 eur mesačne. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že otec maloletých detí nesúhlasil so zvýšením vyživovacej povinnosti, nakoľko s vyplatením bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyplácal matke maloletých detí sumu 16 097 eur. Na tento účel sa zadžil, spláca ďalší úver vo výške 7 000 eur mesačne splátkou v sume 98 eur, pôžičku od rodičov ešte nezačal splácať. Vyživovaciu povinnosť si otec maloletých detí plní riadne, prispieva nad rámec súdom určenej sumy vo výške 20 eur mesačne na každé maloleté dieťa. Súd prvej inštancie určil výšku vyživovacej povinnosti v sume 170 eur na maloletého A. a vo výške 125 eur na maloletú C., spolu 295 eur, ktorá suma presahuje 30 % z príjmu otca maloletých detí s poukazom na to, že si to v prvom rade vyžaduje potreba na strane maloletých detí, otec maloletých detí je schopný mesačne platiť takto zvýšenú sumu, a aj vzhľadom na majetkové pomery otca maloletých detí, ktorý vlastní rodinný dom a pozemky. Čo sa týka pomerov na strane matky maloletých detí, tu súd prvej inštancie zohľadnil, že sa o deti osobne stará, pokrýva všetky potreby, jej príjem dosahuje priemerne v roku 2022 737,68 eur, v roku 2023 630 eur, poberá prídavok na dve maloleté deti vo výške 120 eur a raz ročne si uplatňuje daňový bonus s tým, že za rok 2023 jej bude vyplatený daňový bonus v sume 140 eur mesačne. Nemá žiadne nehnuteľnosti a používa len motorové vozidlo, ktoré jej bolo prikázané v rámci vyporiadania BSM. Súd prvej inštancie ustálil, že zvýšené výdavky na obe maloleté deti vznikajú matke maloletých detí od podania návrhu na zvýšenie výživného, t. j. od 13.02.2023. Čo sa týka časti priznania vyživovacej povinnosti od 01.09.2019 vzhľadom na návrh matky, tento súd prvej inštancie zamietol, nakoľko výživné na maloleté dieťa možno priznať za obdobie 3 rokov pred začatím konania podaním návrhu v prípade, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, napr. vážny zdravotný stav osoby, ktorá je oprávnená podať návrh na výživné, resp. iná objektívna skutočnosť znemožňujúca podať návrh. Matka maloletých detí žiaden dôvod osobitného zreteľa neuviedla a súd ani na strane matky tento dôvod nezistil. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nepriznal výživné od 01.09.2019, ale až od podania návrhu. Keďže došlo k zvýšeniu výživného, tak uvedené súd zohľadnil aj pri výpočte nedoplatku na výživnom, ale len vo vzťahu pre mal. A.. Čo sa týka mal. C., tak tam nedoplatok nevznikol, a to z dôvodu, že otec navyše platil 20 eur oproti naposledy určenému výživnému.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka. V odvolaní uviedla, že súd vykonal dokazovanie, dospel k nesprávnemu právnemu záveru výlučne v neprospech oboch maloletých detí. Matka v ďalšom uviedla v odvolaní, že dôkaz o tom, že nepreukázala svoje tvrdenie, že otec maloletých v rodinnom dome býva spolu s priateľkou, si súd prvej inštancie vnútorne protirečí, pretože otec maloletých sám súdu uviedol, že jeho priateľka s ním býva každý mesiac v dĺžke polovice kalendárneho mesiaca. V ďalšom opätovne poukázala na to, že priateľka býva v rodinnom dome

s otcom maloletých detí, prispieva mu na nákupy potravín a zabezpečuje režim v domácnosti nákupmi potravín, upratovaním, varením a podobnými aktivitami. Ďalej súd nevyhodnotil skutočnosť, že otec svojej priateľke v rodinnom dome zabezpečil novú manželskú posteľ a deti prespávajú na pôvodnej manželskej posteli a zakúpil aj novú sedáciu súpravu. Súd nevyhodnotil správne potreby maloletých detí, keď rozhodol tak, že zamietol návrh matky, aby rešpektoval jej návrh na tri roky späť, nakoľko matka tento nárok na tri roky späť riadne preukázala, zvýšil výživné o 5 eur, dostávala k rukám 270 eur, 15 eur na účet mal. A. a 5 eur na mal. C., spolu 290 eur. Nové rozhodnutie je k rukám matky 170 eur, na A. a 125 eur na C., spolu 295 eur. Zároveň súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj skutočnosť, že ako matka maloletých je nútená viackrát sa sťahovať po podnájmoch a tieto výdavky sa jej zvýšili zo 150 eur na 290 eur. Navrhovala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že odporúča, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Súd prvej inštancie pri zvýšení výšky výživného zohľadnil vek, opodstatnené potreby detí a tiež zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov.

4. Matka maloletých detí sa vyjadrila k vyjadreniu kolízneho opatrovníka. Poukázala na to, že odvolanie si písala sama, nakoľko právny zástupca sa podrobil chirurgickému zákroku. V tomto vyjadrení žiadne nové skutočnosti neuviedla.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s vyjadreniami uvedenými v odvolaní matky maloletých detí a súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a žiadal, aby odvolací súd konal bez nariadenia pojednávania a potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

6. Matka sa vyjadrovala k vyjadreniu otca, k ňou podanému odvolaniu. V tomto vyjadrení zopakovala to, čo uvádzala v podanom odvolaní.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených požiadaviek. Odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecí i správne vyložil. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky na zvýšenie výživného otca pre maloleté deti. Matka sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom s účinnosťou od 01.09.2019 (3 roky späťne od podania návrhu). Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku, jej argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre zvýšenie výživného v zmysle návrhu matky. Matka nesúhlasila so stanovenou výškou výživného ako odvolateľka, trvala na tom, že bolo potrebné zarátat' aj príspevky, ktoré prispieva partnerka otca maloletých detí do ich spoločnej domácnosti a rovnako mala za to, že jej vznikol nárok na zvýšené výživné nie od podania návrhu, ale už od 01.09.2019. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie takto zisteného skutočného stavu vecí možno konštatovať, že súdom prvej inštancie určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám mal. A. a mal. C.. Súd prvej inštancie správne určil výšku primeraného výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, teda otca, prihliadnuc na osobnú starostlivosť matky a rozlíšil

oprávnené potreby maloletých detí a mieru osobnej starostlivosti o ne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa matkou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil právne závery. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol o zvýšení výživného na základe návrhu matky na maloleté deti, a to na mal. A. zo 140 eur zvýšil na sumu 170 eur mesačne a na mal. C. zo sumy 110 eur na sumu 125 eur mesačne. Odvolací súd pre potrebu vyporiadania sa s odvolacími námietkami matky doplnia nižšie uvedené.

11. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. Súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Procesné zásady určujú, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP). Súd teda nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať, alebo ktoré nastanú po vyhlásení rozhodnutia. Súd prvej inštancie v posudzovanej veci správne v súlade s ustálenou judikatúrou porovnal pomery na strane maloletých detí a na strane rodičov v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/137/2017-344 zo dňa 14.01.2019. Od posledného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie štyri roky a už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletých, kedy prirodzene vzrástli ich potreby nad bežné životné náklady. Maloletý A. bol v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti žiakom 2. ročníka základnej školy a aktuálne navštevuje 7. ročník II. stupňa základnej školy. S uvedeným sú teda notoricky známe spojené zvýšené výdavky na poplatky v škole, stravovanie, vzdelávanie, cestovanie do školy. Bez pochybností totiž nástup na druhý stupeň základnej školy sa spája s podstatným zvýšením výdavkov na maloleté dieťa a takúto zmenu aplikačná prax súdov všeobecne akceptuje ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Čo sa týka mal. C., tak tá v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navštevovala materskú školu, aktuálne navštevuje 5. ročník II. stupňa základnej školy, čo takisto predstavuje zvýšenie výdavkov na ňu a je dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom. Súd prvej inštancie riadne ustálil sumu výdavkov na maloleté deti.

Súd prvej inštancie správne prihliadal na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, teda povinného. Jeho čistý mesačný príjem za obdobie od 1/2023 - 3/2023 predstavoval sumu 765,58 eur, čo je pri porovnaní s priemerným čistým mesačným príjmom, ktorý dosahoval v roku 2018 v sume 763,80 eur + vyplácané aj diéty, menší príjem. Avšak súd prvej inštancie správne poukázal na to, že je schopný platiť určenú výšku zvýšenej vyživovacej povinnosti mesačne, nakoľko takúto výšku vyživovacej povinnosti aj doteraz hradil nad rámec určenej vyživovacej povinnosti. Zároveň otec maloletých detí vlastní rodinný dom a pozemky, čiže je v jeho možnostiach a schopnostiach takto zvýšené výživné platiť. Čo sa týka odvolacích námietok matky, tieto súd nepovažoval za dôvodné, jej tvrdenia o tom, že partnerka otca maloletých (nie jeho manželka) určitú dobu býva v rodinnom dome otca maloletých a podieľa sa na starostlivosti o ich spoločnú domácnosť, je vzhľadom na predmet konania irelevantné.

14. Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine je možné výživné pre maloleté dieťa priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže byť skutočnosť, že oprávnený nemohol proti povinnému podať návrh na určenie výživného, keďže nevedel, kde sa tento zdržiava, prípadne mu to neumožňoval zlý zdravotný stav, tzn. že tieto dôvody hodné osobitného zreteľa je potrebné súdu preukázať. Matka v návrhu neuviedla žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by súd prvej inštancie oprávňovali

priznať maloletým výživné späťne tri roky pred dňom podania návrhu. V ďalšom odvolacie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné relevantné argumenty účastníkov konania (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, keď nezistil dôvody na aplikovanie žiadneho iného ustanovenia o trovách konaniach.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).